

## [Socialministeren.]

hjælp, og jeg synes ærlig talt, den ærede ordfører har ret i den betragtning.

Den ærede ordfører kom også ind på problemet de lukkede afdelinger. Ja, der er jo grænser for mine erfaringer på disse områder, men jeg har haft lejlighed til at se cellerne på Bråskovgård, og jeg må sige, at de chokerede mig; jeg havde ikke troet, at der fandtes noget sådant i Danmark. Det er celler, der er langt ringere end fængselsceller; der er kun en madras på gulvet, intet andet. Og det er jo ikke godt, at man i en række institutioner under børneforsorgen så at sige skal true børnene med Bråskovgård, sådan at den udpeges som det sorte punkt i landskabet, i øvrigt med den konsekvens, at også de andre institutioner rykker ind i skyggen af Bråskovgård og den lukkede afdeling. Kunne vi gennem et fordomsfrit samarbejde finde frem til en mere hensigtsmæssig løsning, ville den blive varmt støttet af mig.

Det ærede medlem hr. Krogh gav udtryk for en vis skepsis over for specialdomstol og rådgivningsklinikker. Men jeg forstod på det ærede medlem, at han dog var forhandlingsvillig med hensyn til forslaget indhold, og så når vi vel også frem til et resultat, som — således som det hed i det gamle folketingsprog — begge kan akkviescere ved.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen fremhævede meget stærkt, at hjemanbringelse langt er at foretrække for anstaltsanbringelse og bør foretrakkes, hvor der overhovedet gives en mulighed, og det er jeg 100 pct. enig med det ærede medlem om. Jeg kunne godt tænke mig, at der kommer en bevægelse i retning af en mere almindelig benyttelse af hjemanbringelse.

Det ærede medlem var betænkelig ved oprettelse af en specialdomstol og ville foretrække landsretterne udvidet med lægmandsmyndighed. Det må vi jo se på i udvalget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at når alle argumenter har talt, vil man indrømme mig, at det synspunkt, jeg går ind for, trods alt repræsenterer en forligende midterlinje.

Det ærede medlem rettede et spørgsmål til mig om cirkulæret af 6. juli 1951, der forhindrer, at åndssvage børn anbringes i børnehaver. Jeg ville mene, at dette cirku-

lære har trukket en principielt rigtig linje. Der er ikke blot et hensyn at tage til de hjem, der har et åndssvagt barn; der er også et hensyn at tage til de hjem, der sender de normale børn i børnehave, og her må der i det enkelte tilfælde kunne skønnes. Det ærede medlem mente, at der burde være en mere elastisk bestemmelse. Jeg skal gerne se det pågældende cirkulære kritisk igennem ud fra det synspunkt. Jeg har set et strålende eksempel i en børnehave i Esbjerg, hvor man optog spastiske børn og tunghøre børn, og det var aldeles vidunderligt for de pågældende børn at blive draget ind i samarbejdet med normale børn. Der er altså her en ændring i praksis, som har vist sig at give et virkelig fint resultat. Jeg skal som sagt gerne se på det pågældende cirkulære, men jeg tvivler nu på, at der kan trækkes meget i retning af det, det ærede medlem ønsker.

Så fremførte det ærede medlem, at der i bemærkningerne til § 83 bl. a. står, at udvalget har pligt til nøje at følge de forhold, hvorunder børn og unge i kommunen lever. Jeg skal gerne indrømme, at formuleringen ser noget vidtgående ud: at børneværnsudvalget bør være opmærksom på, om der er tilstrækkelig fritidsbeskæftigelse for børn og unge i kommunen. Men hvis man betragter den pågældende formulering med god vilje — og det ved jeg det ærede medlem gør — så er meningen naturligvis den, at børneværnene ikke ensidigt skal se på fjernelsesager og andre ting, der bliver presset inden for deres administrative område, men også skal se på, hvad der i virkeligheden foregår uden for feltet, fordi det muligvis kan befrugte arbejdet og synspunkterne, og det er tænkeligt, at en henvendelse underbygget med argumenter til kommunalbestyrelsen eller anden myndighed kan medføre værdifulde forbedringer også for børneforsorgen. Der er altså ikke noget ønske om posekiggeri, bare ønske om et udvidet samarbejde, således at man ikke forspilder nogen mulighed.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen bemærkede, at de kendelser, der udgår til forældrene, under alle omstændigheder må indeholde en klar meddelelse om den nærmest liggende ankeinstans, og det er jeg helt enig med det ærede medlem om.

Det ærede medlem fru Petra Petersen